

Forfatter: Jacobsen, Peder Vilhelm

Titel: BREV TIL: Adler, Peter Christian FRA: Jacobsen, Peder Vilhelm (1831-04-28/1831-04-29)

Citation: Jacobsen, Peder Vilhelm: "BREV TIL: Adler, Peter Christian FRA: Jacobsen, Peder Vilhelm (1831-04-28/1831-04-29)", i *Breve fra P. V. Jacobsen - breve udgivne i anledningen hundredaarsdagen for hans fødsel*, J. L. Lybecker og E. A. Hirschsprung, s. 147. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001987348-000-shoot-L0019873480000043.pdf> (tilgået 01. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra P. V. Jacobsen - breve udgivne i anledningen hundredaarsdagen for hans fødsel

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

28—29. April 1831.

Du tænker formodenlig, at siden jeg ikke har Tid til at skrive, saa kan jeg ej heller have Stunder til ats. 148læse, eftersom Du ikke skriver mig til Jeg har virkeligen hverken kunnet eller villet skrive. Naar man dagligen sidder 8 Timer i Træk med Pennen i Haanden ved en Examen, i den Grad uafbrudt, at man knap engang i de 8 Timer kan komme ud af Døren for at kaste sit Vand, kan man vel være ked af at føre Pennen, og naar man i en saadan Tid uafadeligen har maattet lade sin stakkels Hjærne være et Transitsted for Examinatoren og Examinanders undertiden lige taabelige eller forvirrede Tale, er man henad Aften usikkert til selv at producere en Tanke, der ikke er taabelig eller forvirret. Kun enkelte Dage har jeg været fri for at sidde ved denne juridiske Examen, som jeg højliggen fortryder at have paataget mig at notariere ved; men disse enkelte Dage have, for saa vidt jeg ikke i stum og dum Resignation har siddet i min Lænestol og strukket Benene fra mig, været saa overfyldte med Cancellie-Forretninger, at jeg ikke har kunnet tænke paa andet.

10*

Jeg haaber, at Du og Kone leve vel, og at Du ej har ærgret Dig og hende ihjel over Savnet af Breve fra mig. Som Du ser, har det ikke været gørligt for mig at underholde Dig. Men i denne lange Arbejdsløshed for Dig — da Du nemlig ej heller har skrevet Breve, uagtet Du ikke havde nogen juridisk Examen at trækkes med — i denne Tid har Du dog vel tænkt paa eet og andet, f. Ex. Ribe Stads-Archiv. Dette skal gøre en Art Overgang for at fortælle Dig, at der i næste Hæfte af juridisk Tidsskrift kommer en Afhandling af mig om Selvejrbønder under Christian III og Frederik II. Imidlertid fortæller jeg det kun, for at Du skal vide det; det forekommer mig ubehageligt, naar jeg først af Vildtfremmede faar noget at vide om mine nærmeste Bekendte, uden at disse selv have berørt det for mig i Forvejen.

s. 149Jeg siger det altsaa ikke, for at Du skal se at faa dette Værk at læse. Meget mer, skulde det af en besynderlig Hændelse komme Dig for Øje i Ribe, saa lad som det ikke var mig. Saa underholdende som jeg, efter din Paastand, er i mine Breve, saa kedsommelig er jeg i mine andre Skrifter; og den første Halvdel af bemeldte Afhandling er virkelig istand til at bringe Folks Kjæveben, gennem en langsom, men stærk Gaben, ud af de behørige Ledde

Til Constitutionen er der intet hørt, siden jeg sidst skrev Dig til; den nævnes næppe engang. Stemann har endnu ikke, mer end en eneste Gang, været i Cancelliet. At han imidlertid venter at blive der og ikke troer at blive Udenrigs-Minister, kan sluttes deraf, at han for en 14 Dage siden gjorde et stort Gilde for Collegiets øvrige Medlemmer, hvilket Gilde blev i Byen kaldet det store Forsonings-Maaltid, da Øjemedet klarligen var at bringe et, om end blot udvortes, taaleligt Forhold tilveje. Forresten har samme Stemann nu igen maattet gøre sig til Objekt for den almindelige Misfornøjelse. Grosserereren Suhr havde for ½ Aar siden, for at tjene en Slump Penge, gjort Paastand om ikke at ville betale Told af en betydelig Ladning Hampolie med mere fra Rusland, paa Grund af at en gammel Traktat fra den hertugelige holstenske Dels Overdragelses-Tid havde bestemt, at der af slige Varer ikke skulde betales Told i Danmark, naar de indførtes i russiske Skibe. Russerne toge sig straks heraf, uagtet denne Traktatens Bestemmelse ingensinde er overholdt, og selve Traktaten ingensteds publiceret, og Stemann, der er en Mand, der mener, at man skal holde sit Ord, understøttede som interimistisk Udenl. Minister denne Paastand saaledes, at han fik en kongelig Resolution, som han straks communicerede det russiske s. 150Gesandtskab og derpaa Toldkammeret. Dette sidste satte sig øjeblikkeligen ned og forelagde Kongen Dagen efter Plakaten af 14. April, som Du formodenlig har set i Aviserne. Da dennes Indhold blev bekendt paa Børsen, og man deraf, efter de juridisk-hermeneutiske Regler, man er vant til, maatte tro, at ikke engang naar danske Skibe bragte sine Varer hertil fra Rusland, disse da vare frie for den Told, som i lige Tilfælde eftergaves Russerne, og da man formente, at Hampolie-Fabrikkerne her i Landet, Rapsæds-Dyrkningen m. m. vilde gaa ad Helvede, saa besluttede man at gøre, hvad man paa en Maade kunde, nemlig at kaste Suhr ud af Børsen. Da han imidlertid ikke var tilstede, blev man lidt koldblodigere, og da han kom den følgende Dag, fik han blot en Del Grovheder, hvorimod Jacob Holm ¹⁾ klagede til Toldkammeret over Forordningen, og Grosserer- Societetet samlede sig for at raadslaa om Forestillinger imod den. Som jeg hører, skal der nu udkomme en Plakat, »at det følger af sig selv«, at danske Skibe, der hjemføre slige Varer, ej skulle fortolde dem; men de øvrige Følger af Plakatens Bestemmelser vil der vel iøvrigt i det mindste for Tiden ikke kunne gøres noget til at forebygge. Alt hint giver man imidlertid Stemann Skyld for. —

Det er især Sorøianerne, der siden mit sidste Brev have gjort sig fortjente af den danske Litteratur. Siden de have fattet Had til »Kjøbenhavnsposten«, maa de udgive deres Værker i selvstændige Stykker. Ingemann har skrevet et Æventyr kaldet: »Huldregaverne eller Ole s. 151Navnløses Æventyr«, hvis rimede Fortale river ned paa Recensenter, og hvis øvrige Indhold er stilet mod Lærde, Universiteter, Heterodoxe, Prof. Clausen o. fl. At det er temmelig slet, vil Du kunne se af J. Møllers rosende Recension af Værket i Litteratur-Tidende. Wilster har udsendt et lille Bind Digtinger. Det er kedsommelige Trivialiteter af den Art, der have eller kunne have til Overskrift: Til mine Forældre; Til min Ven; Til Celine etc. etc. etc. Der er ikke engang nogen ond, men morsom Spot. Den tredje af det store Sorøs Mænd, Hauch, er nu færdig med sin Tragedie, saavidt jeg erindrer om salig Kejser Carl den 5te; det er den, som han først har villet have færdig, inden han vilde give sig til at læse de Skænd, han i senere Tider havde faaet. — Jeg rørte ovenfor ved »Kjøbenhavnsposten«

; Du vil have set, at den i den senere Tid ganske har forandret Natur, og i Stedet for at give sig af med at udkaste Grovheder mod Heiberg og meddele Nyheder om, hvor mange russiske Skibe der sejle gennem Sundet, samt hvor mange Mennesker, der ere faldne om paa Gaderne, nu har taget en patriotisk og moralsk-satirisk Mine paa. Den T., som nu skriver hele Bladet, er den gamle Oberst Tscherning, der et Par Gange har været kaldt op til Censor for sine politiske Trivialiteter. Ellers er her i senere Tider vokset en uhyre Mængde af elendige Tidsskrifter, som Du sagtens ikke engang kender af Navn. De elendigste ere: Argus, Tilskueren, Nyeste Morgenpost, Allernyeste Skilderie af Kjøbenhavn. Endel bedre og meget yndet i den elegante Verden er »Den danske Bie«, et Blad, der udkommer blot om Søndagen i Format som The Times og er redigeret af en Spanier eller Syd-Amerikaner de Pollon, der ikke kan et Ord s. 152dansk, men som har Assistance af Danske. — Det nordiske Oldskriftselskab har ekskluderet en Islænder — jeg mindes ej hans Navn — der havde haft noget med Recensionen af Knytlingasaga at gøre, og vilde ekskludere hans Svoger, samt hvis andre der muligen kunde være af hans Familie i Selskabet. Da mange udmelde sig af dette Selskab, skal det rekrutteres ved Presning af endel unge Lieutenanter, og Abrahamson fortælles at have sagt, at det herefter skal komme i fortrinlig Betragtning ved Avancement, om man har været Medlem af det nordiske Oldskriftselskab. For noget siden var Rask hos mig og spurgte, om han ikke maatte proponere mig som Medlem; jeg slog det rundt af, men bad, at, naar jeg i Tiden maatte ønske det, jeg da maatte henvende mig til ham. — Den unge Poet Arnesen ¹) har udgivet 2 smaa Stykker: »En Aften paa Billardet« og »Tak for Ballet«. Alle Folk her i Byen, undtagen jeg og nogle faa Ligesindede, dadle disse Stykker. Det første er, saavidt jeg kan skønne, en yderst livlig Fremstilling af det Liv, disse ørkesløse, halvliderlige og heldovne gode Hoveder føre paa Minnis Kaffehus. Imidlertid svækker det sidste Stykke, »Tak for Ballet«, en Del af Indtrykket, det første gør, idet man der finder den samme pjattede Tale som i det første, saa det synes, ikke som Forfatteren har villet, men som han ikke har andet end kunnet lade sine Personer tale den sædvanlige Unge- Herrers-Stil her i Kjøbenhavn, navnlig fordi han ikke kender eller kan gengive nogen anden. —